

Borrassà, que encara no era de la mèva família però que malgrat això era força entès en plantes curatives, va rebre l'emissari i li va proporcionar dues bales de la miraculosa planta perquè les lliurés a Dalmau de Creixell.

Tan bon punt va rebre la preciada droga, Dalmau va iniciar una campanya d'hostilitats als croats de Simó de Monfort que tenien empresonat el rei Jaume, malgrat que aquest era encara un infant. Dalmau de Creixell va apallissar els croats, ja que, gràcies a la planta miraculosa facilitada per l'apotecari de Borrassà, guaria els ferits en menys de dos dies, mentre que els croats necessitaven més de tres o quatre setmanes per guarir-se. Això li donà una superioritat numèrica important que, junt amb la seva habilitat estratègica el feia gairebé invencible. Simó de Monfort no va tenir més remei que alliberar el rei Jaume, fet que es produí a Narbona l'any 1214.

Més tard, a les ordres del Comte de Foix, ajudà el Comte de Tolosa en la resistència als croats que assetjaven la ciutat i tots aquests fets van donar a Dalmau de Creixell una fama d'extraordinari guerrer i estratega.

Tornat a Catalunya, va ser al costat del rei a Lleida a l'octubre de 1218 i Girona el maig de 1219, ja que Jaume I el volia a prop per si calia organitzar alguna batalla, que en aquella època eren molt freqüents. Dalmau de Creixell va mantenir sempre en secret l'esmentada herba aconseguida a Creixell, ja que era una part important del seu poder.

Probablement es va traslladar a Creixell des de Girona per dues raons; la primera era per esbrinar en quin lloc es trobava la famosa herba curativa de les ferides i, en segon lloc, per fer donació d'una capella dedicada a la Verge Maria en prova d'agraïment per la planta que havia salvat tants dels seus guerrers. Malauradament no queden ja restes d'aquella primera capella que era l'antecedent de la capella actual en què ens trobem, també dedicada a la Mare de Déu de Creixell i que es va construir l'any 1778.